

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη ηλεκτρονική-αδέσμευτη έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 3 Μάιος 2019

3 Μαΐου:

Παχυόσμια

Ημέρα

Ελευθεροτυπίας

1η Μάη

ΑΠΕΡΙΑ στην μνήμη
των εργατών του Σιυάχο
που συσώθηκαν
για το ουτάωρο.

1η Μάη

Στην Ευρώπη, το εργατικό κίνημα άρχισε κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής επανάστασης, όταν μειώθηκε η γεωργική απασχόληση. Η ιδέα αυτή συνάντησε μεγάλη αντίσταση από τους εργάτες της εποχής.

Η ιστορία ξεκίνησε το 1824-5, όταν σχηματίστηκαν οι πρώτοι «σύνδεσμοι» (συνδικάτα) των εργατών, οι οποίοι ήθελαν καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Το 1832, το έτος του νόμου περί μεταρρύθμισης, η οποία επέκτεινε την ψηφοφορία στην Αγγλία (χωρίς να υπάρχει καθολική ψήφος, ωστόσο), έξι άνδρες από το Toldur-dle του Dorset, στην Αγγλία, ίδρυσαν την... Φιλική Εταιρεία των γεωργικών εργατών, για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στη σταδιακή μείωση των γεωργικών μισθών στη δεκαετία του 1830.

Η Παγκόσμια Ημέρα των Εργαζομένων είναι ο εορτασμός για την υπόθεση Haymarket, μετά την αιματοχυσία των εργατών το 1886 στο Σικάγο. Τότε, η αστυνομία προσπάθησε να διαλύσει μια δημόσια συνέλευση κατά τη διάρκεια μιας γενικής απεργίας για την οκτάωρη εργασία, όταν ένα άτομο αγνώστων στοιχείων έριξε μια βόμβα. Η αστυνομία

αντέδρασε, σκοτώνοντας δεκάδες διαδηλωτές, αρκετοί από τους οποίους ήταν αξιωματικοί.

Το 1889, συνήλθε στο Παρίσι το πρώτο συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς, για την εκατονταετηρίδα της Γαλλικής Επανάστασης. Μετά από πρόταση του Raymond Lavigne, έγινε η νύξη για τον εορτασμό της επετείου του Σικάγο.

Η 1η Μαΐου αναγνωρίστηκε επισήμως ως ετήσιος θεσμός το 1891.

Το 1892, έγινε η πρώτη πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ελλάδα από το Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Καλλέργη.

Ένα χρόνο αργότερα, 2000 άτομα διαδήλωσαν, ζητώντας οκτάωρο, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων, ενώ το 1894, έγινε μια μεγάλη συγκέντρωση με τα ίδια αιτήματα, που έληξε με 10 συλλήψεις. Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, συνελήφθη ο σοσιαλιστής Σταύρος Καλλέργης.

Το 1936, οι καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης καταλαμβάνουν ένα εργοστάσιο, αφού απορρίφθηκαν τα αιτήματά τους. Ακολουθούν κινησεις συμπαράστασης από άλλα εργοστάσια.

Σε μία συγκέντρωση, στη διασταύρωση Εγνατίας και Βενιζέλου, χωροφύλακες πυροβόλησαν και σκότωσαν 7-8 εργάτες. Σ' αυτό το σημείο, έχει στηθεί το μνημείο του καπνεργάτη. Με πυροβολισμούς προσπάθησαν να διαλύσουν και τις άλλες συγκεντρώσεις και συνολικά οι νεκροί έφτασαν τους 12 και οι τραυματίες τους 300.

Στην Κιαισαριανή, την 1η Μαΐου 1944, η εργατική Πρωτομαγιά συνέπεσε με την ανανδρική εκτέλεση 200 Ελλήνων ανδρών από τις γερμανικές δυνάμεις Κατοχής. Έτσι, η περιοχή δεν γιορτάζει μόνο την Εργατική Πρωτομαγιά, αλλά η ίδια ημέρα είναι ημέρα ιστορικής τιμής και μνήμης.

Οι δολοφονίες των καπνεργατών ήταν η έμπνευση του Ρίτσου για τον «Επιτάφιο».

Ωστόσο, η Πρωτομαγιά έχει διττή σημασία καθώς συμβολίζει και την άνοιξη. Οι πρώτοι εορτασμοί της Πρωτομαγιάς εμφανίστηκαν στους προχριστιανικούς χρόνους, με το φεστιβάλ της «Flora», τη ρωμαϊκή θεά των λουλουδιών και τους εορτασμούς «Night Walpurgis» των γερμανικών χωρών.

Η ημέρα της Πρωτομαγιάς, σε πολλές προχριστιανικές, ευρωπαϊκές, παγανιστικές κουλτούρες, θεωρούνταν η έναρξη των καλοκαιρινών διακοπών. Η 1η Φεβρουαρίου ήταν η πρώτη ημέρα της άνοιξης και η 1η Μαΐου ήταν η πρώτη ημέρα του καλοκαιριού.

Παλιότερα, το έθιμο ήθελε τις ανύπαντρες κοπέλες να βγαίνουν χαράματα στους αγρούς, για να μαζεύουν λουλούδια και κλαδιά, για να φτιάξουν το μαγιάτικο στεφάνι.

Στάχια από σιτάρι και κριθάρι, αλλά και κρεμμύδι και

σκόρδο για το «μάτι», ήταν μεταξύ των συνηθισμένων «πρώτων υλών».

Η πρασινάδα χρησιμοποιούταν ως σύμβολο της «γονιμότητας».

Σε μερικά χωριά της Κέρκυρας, οι κάτοικοι περιφέρουν έναν κορμό κυπαρισσιού, το οποίο είναι σκεπασμένο με κίτρινες μαργαρίτες και γύρω του έχει ένα στεφάνι με κλωρά κλαδιά. Αυτό το «μαγιάξυλο», έπειτα, το παίρνουν νεαροί εργάτες με λευκά ρούχα και κόκκινα μαντήλια και βγαίνουν στους δρόμους, τραγουδώντας τον Μάη.

«Πρωτομαγιά τα λούλουδα γιορτάζουν και οι κοπελιές τα ταίρια τους φωνάζουν!

Τραγουδούν το Μάν-Μάν στην αμυγδαλιά! Τραγουδούν το Μάν-Μάν γύρω στα κλαδιά».

Π.Κ.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664
Διόρθωση κειμένων:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο:
Πάνος Καπετανίδης

Παγκόσμια Ημέρα Ελευθεροτυπίας

Η Παγκόσμια Ημέρα Ελευθεροτυπίας καθιερώθηκε με πρωτοβουλία της Παγκόσμιας Ένωσης Εφημερίδων (Π.Ε.Ε.) και από το 1993 γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 3 Μαΐου, σε ανάμνηση της Διακήρυξης του Βίντχουκ, μία έκκληση ελευθεροτυπίας, που υπέγραψαν αφρικανοί δημοσιογράφοι το 1991 για ελεύθερα, ανεξάρτητα και πλουραλιστικά Μ.Μ.Ε..

Η Παγκόσμια Ημέρα Ελευθεροτυπίας μάς υπενθυμίζει τη σπουδαιότητα της προστασίας του θεμελιωδών δικαιωμάτων της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του Τύπου, όπως κατοχυρώνονται από το άρθρο 19 της Παγκόσμιας Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Ο.Η.Ε., αλλά και από το Σύνταγμά μας. Χωρίς αυτά τα δύο θεμελιώδη δικαιώματα, η Δημοκρατία είναι κενή περιεχομένου.

Πολλές και οι υπόλοιπες Παγκόσμιες Ημέρες και τον Μάιο

Ξεχωρίζουν:

- 1 Εργατική Πρωτομαγιά/Διεθνής Ημέρα Εργατών
- 2 Παγκόσμια Ημέρα Γέλιου
- 3 Παγκόσμια Ημέρα Ελευθεροτυπίας
- 8 Παγκόσμια Ημέρα Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου
- 9 Ημέρα της Ευρώπης
- 17 Παγκόσμια Ημέρα Τηλεπικοινωνιών και Κοινωνίας της Πληροφορίας
- 18 Παγκόσμια Ημέρα Μουσείων (δωρεάν η είσοδος στα Μουσεία)
- 19 Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ελλήνων στον Μικρασιατικό Πόντο
- 21 Παγκόσμια Ημέρα Πολιτισμού

Ο Μάιος και τα γεγονότα του

01 Μαΐου

- 1919. Μικρασιατική εκστρατεία.
- 1944. Τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής εκτελούν 200 Έλληνες στο σκοπευτήριο της Καισαριανής σε αντίποινα για την επιτυχή επίθεση του ΕΛΑΣ κατά του υποστράτηγου Φράντς Κρέχ. Οι περισσότεροι είχαν παραδοθεί φυλακισμένοι από το καθεστώς Μεταξά στους κατακτητές. Χαρακτηριστική περίπτωση ανθρώπου ο Ναπολέων Σουκατζίδης που αρνήθηκε να εκτελεστεί άλλο άτομο στη θέση του.
- 1946. Αποφασίζεται η επιστροφή των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα στη Διάσκεψη των Παρισίων.
- 1976. Ο αγωνιστής κατά της χούντας των συνταγματαρχών και βουλευτής της Ένωσης Κέντρου Αλέξανδρος Παναγούλης βρίσκει το θάνατο σε τροχαίο δυστύχημα στην Λεωφόρο Βουλιαγμένης, επιστρέφοντας στο σπίτι του.
- 1983. Ο Μίκης Θεοδωράκης τιμάται με το βραβείο Λένιν για την ειρήνη.

03 Μαΐου

- 1837. Ιδρύεται το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- 1944. Οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής εκτελούν 50 Έλληνες στο Στρατόπεδο συγκέντρωσης Χαϊδαρίου.
- 1887. Γέννηση Μαρίας Κοτοπούλη, Ελληνίδα ηθοποιού.

- 1616. Θάνατος Ουίλιαμ Σαίξπηρ, Άγγλου συγγραφέα.

- 2011. Θάνατος Θανάση Βέγγου, Έλληνα ηθοποιού.

04 Μαΐου

- 1905. Ηλεκτροφωτίζεται, για πρώτη φορά, η οδός Αθηνάς.
- 1912. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία παραχωρεί τα Δωδεκάνησα στην Ιταλία.
- 1943. Μαζικές διαδηλώσεις στην κατεχόμενη Αθήνα ενάντια στην πολιτική επιστράτευση. Ο Εδμόνδος Τορόν πέφτει νεκρός.
- 1999. **Θάνατος Βασίλη Διαμαντόπουλου**, Έλληνα ηθοποιού.

06 Μαΐου

- 1994. Εγκαινιάζεται το τούνελ της Μάγχης.

07 Μαΐου

- 1927. Ο **Άγγελος Σικελιανός** διοργανώνει τις πρώτες δελφικές εορτές στους Δελφούς.

09 Μαΐου

- 1936. Μετά τη μεγάλη απεργία των καπνεργατών στην Θεσσαλονίκη, οι αστυνομικές δυνάμεις και ο στρατός αναλαμβάνουν μια επιχείρηση καταστολής, που οδηγεί σε λουτρό αίματος.

• 2009. Θάνατος Ευγένιου Σπαθάρη, Έλληνα καλλιτέχνη

του Θεάτρου Σκιών.

10 Μαΐου

- 1940. Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος: Η Ναζιστική Γερμανία εισβάλλει στο Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, την Ολλανδία και την Γαλλία.
- 1905. Γέννηση Μάρκου Βαμβακάρη, Έλληνα τραγουδοποιού.

11 Μαΐου

- 330. Ο Μέγας Κωνσταντίνος εγκαινιάζει την νέα πόλη που έχτισε πάνω στο Βυζάντιο και την ονομάζει Νέα Ρώμη, όπου και μεταφέρει την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Η πόλη, όμως, θα μείνει στην ιστορία με το όνομα Κωνσταντινούπολη.

- 1952. Ξεκίνησε τη λειτουργία του το Δεύτερο Πρόγραμμα του ΕΙΡ.

- 1960. Στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής, τέσσερις Ισραηλινοί πράκτορες της Μοσάντ συλλαμβάνουν τον Ναζί φυγά Άντολφ Άιχμαν, ο

οποίος ζούσε με το ψευδώνυμο Ρικάρντο Κλέμεντ.

- 1967. Η χούντα συλλαμβάνει και φυλακίζει τον **Ανδρέα Παπανδρέου**.

- 1990. Θάνατος Στράτου Διονυσίου, Έλληνα τραγουδιστή.

- 2005. Θάνατος Μιχάλη Γενίσαρη, Έλληνα τραγουδιστή.

12 Μαΐου

- 1821. Σημειώνεται στο Βαλτέτσι η πρώτη σημαντική μάχη της Ελληνικής Επανάστασης.

- 1942. Αποστολή 1500 Εβραίων στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς.

• 1992. Θάνατος Νίκου

Γκάτσου, Έλληνα ποιητή και στιχουργού.

13 Μαΐου

- 1912. Ο Υπολοχαγός **Δημήτριος Καμπέρος** πραγματοποιεί την πρώτη πτήση με στρατιωτικό αεροπλάνο στην Ελλάδα

(**Τρελοκαμπέρος**).

- 1940. Η Γερμανία εισβάλλει στην Γαλλία.
- 1995. Σεισμός 6,6 βαθμών της κλίμακας ρίχτερ στην περιοχή της Κοζάνης και των Γρεβενών.

- 1982. Θάνατος της **Κυράς της Ρω**, Ελληνίδας αγωνίστριας.

14 Μαΐου

- 1920. Ημέρα που ο Ελληνικός Στρατός διατάσσεται να αναλάβει εξ ονόματος των συμμάχων την κατάληψη και διοίκηση της Δυτικής Θράκης, αντικαθιστώντας τα Γαλλικά στρατεύματα. Τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου, με τη Συνθήκη των Σεβρών, η Θράκη προσαρτάται οριστικά στην Ελλάδα.

- 1928. Έναρξη εργασιών της Τράπεζας της Ελλάδος.

- 1948. **Ιδρύεται το κράτος του Ισραήλ στο έδαφος της Παλαιστίνης**. Αρχή πολέμου του Ισραήλ με τον Αραβικό Σύνδεσμο. Πρώτος πρόεδρος ο Νταβίντ Μπεν Γκουριόν.

- 1955. Υπογράφεται το Σύμφωνο της Βαρσοβίας μεταξύ Αλβανίας, Βουλγαρίας, Ανατολικής Γερμανίας, Ε.Σ.Σ.Δ., Πολωνίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας.

15 Μαΐου

- 1948. Το Ισραήλ δέχεται επίθεση από την Αίγυπτο, τον Λίβανο, την Συρία, το Ιράκ, την Σαουδική Αραβία και την Υπεριορδανία.

- 1786. Γέννηση Δημήτρη Πλαπούτα, Έλληνα στρατιωτικού.

17 Μαΐου

- 1828. Ελληνική Επανάσταση του 1821. Αρχίζει

η μάχη του Φραγκοκάστελου στην Κρήτη, ο Χατζημιχάλης Νταλιάνης με 100 ιππείς και 500 πεζούς αντιμετωπίζει 8.000 Τούρκους, η μάχη κράτησε 12 ημέρες, με άδοξο τέλος.

• 1895.

Εγκαινιάζεται ο σταθμός της Ομόνοιας των σημερινών ΗΣΑΠ.

- 1902. **Ανακαλύπτεται ο «Μηχανισμός των**

Αντικυθήρων» από τον αρχαιολόγο Βαλέριο Στάη.

- 1914. Υπογράφεται το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας, με το οποίο αναγνωρίζεται η πλήρης αυτονομία της Βορείου Ηπείρου από το αλβανικό κράτος.

- 1918. Μάχη του Σκρα, περιφανής νίκη των Ελλήνων κατά των Γερμανών.

- 1919. Μικρασιατική Εκστρατεία. Ο ελληνικός στρατός καταλαμβάνει τα Θείρα Αϊδινίου στην Μικρά Ασία.

- 1920. Η Αμερικανική Γερουσία αναγνωρίζει με ψήφισμά της τα δικαιώματα της Ελλάδας στην Βόρεια Ήπειρο.

- 1943. Ελληνική Ραδιοφωνία: Δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο πρώτος ραδιοφωνικός κανονισμός.

- 1963. Υπό την προστασία μονάδων του Βασιλικού Ναυτικού θα ψαρεύουν τα αλιευτικά της Μυτιλήνης, λόγω των συνεχών επιθέσεων που δέχονται από τουρκικές ακταιωρούς.

18 Μαΐου

- 1821. Μάχη των Δολιανών: Ο Έλληνας οπλαρχηγός Νικηταράς, με 300 περίπου άντρες, τρέπει σε φυγή 6.000 Τούρκους, τους οποίους και αποδεκατίζει. Από τη μάχη αυτή, ο Νικηταράς έμεινε στην Ιστορία ως "Τουρκοφάγος".

- 1922. Ιδρύεται η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (ΔΟΕ).

19 Μαΐου

- 1971. **Εκτόξευση του διαστημοπλοίου Μαρς 2 για τον Άρη.**

20 Μαΐου

- 1902. Η Κούβα αποκτά την ανεξαρτησία της από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

- 1941. Αρχίζει η μάχη της Κρήτης.

- 1769. Γέννηση Ανδρέα Μιαούλη, Έλληνα ναύαρχου και πολιτικού.

- 1825. Θάνατος Παπαφλέσσα, Έλληνα κληρικού και αγωνιστή.

- 1821. Ελληνική Επανάσταση του 1821. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταλαμβάνει τη Ζαράκοβα Αρκαδίας.

21 Μαΐου

- 1821. Ελληνική Επανάσταση του 1821. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταλαμβάνει την Ζαράκοβα Αρκαδίας.

- 1864. Τα Επτάνησα ενώνονται επίσημα με την Ελλάδα.

- 1867. Κρητική Επανάσταση (1866-1869).

- 1995. Θάνατος Βαγγέλη

Πρωτοπαππά, Έλληνα ηθοποιού.

- 1999. Θάνατος Φρέντυ Γερμανού, Έλληνα δημοσιογράφου και συγγραφέα.

22 Μαΐου

- 1917. Ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος παραιτείται, μετά την κατάληψη του Πειραιά και το βομβαρδισμό της Αθήνας από δυνάμεις της Αντάντ.

- 1939. Ο Αδόλφος Χίτλερ και ο Μπενίτο Μουσολίνι υπογράφουν τη συμμαχία τους.

- 1960. Σεισμός μεγέθους 9,5 βαθμών της κλίμακας μεγέθους ροπής, γνωστός ως **Μεγάλος Σεισμός της Χιλής**, πλήττει την νότια Χιλή. Είναι ο **ισχυρότερος σεισμός που έχει καταγραφεί ποτέ**.

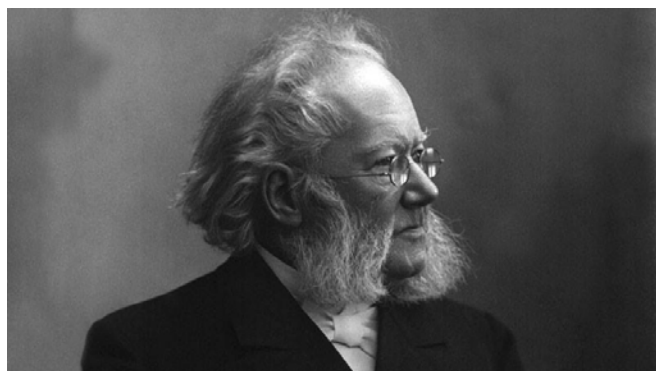
- 1963. **Δολοφονική επίθεση στην Θεσσαλονίκη κατά του βουλευτή της Ε.Δ.Α., Γρηγόρη Λαμπράκη**, από τους παρακρατικούς Σπύρο Γκοτζαμάνη και Εμμανουήλ Εμμανουηλίδη. Ο άτυχος βουλευτής χαροπαλεύει, έχοντας πέσει σε κώμα.

- 1813. Γέννηση Ρίχαρντ Βάγκνερ, Γερμανού συνθέτη.

- 1907. Γέννηση Λόρενς Ολίβιε, Άγγλου ηθοποιού.

- 1825. Θάνατος Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας, Ελληνίδας αγωνίστριας του 1821.

- 2005. Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη, Έλληνα πολιτικού.

23 Μαΐου

- 1878. Η Κύπρος προσαρτάται στην Μεγάλη Βρετανία, μετά από μυστική συμφωνία με την Τουρκία.

- 1911. Ψηφίζεται το νέο Σύνταγμα της Ελλάδας.

- 1929. Εξαπλώνεται, με τρομακτικούς ρυθμούς, η λέπρα στην Αθήνα.

- 1960. Ισραηλινοί απαγάγουν από την Αργεντινή και οδηγούν στο Ισραήλ τον ανώτατο αξιωματούχο των SS, Άντολφ Άιχμαν, υπεύθυνο για τη λεγόμενη «Τελική Λύση» του εβραϊκού ζητήματος και την εκδίωξη των Εβραίων, που

ζούσαν σε εδάφη γερμανικής κατοχής.

- 1984. Ο Μάρκος Βαφειάδης και ο Θρασύβουλος Τσακαλώτος, δύο μεγάλοι αντίπαλοι του Εμφυλίου, δίνουν τα χέρια και συμφιλιώνονται.

- 1906. Θάνατος Ερρίκου Ίψεν, Νορβηγού συγγραφέα.

- 2013. Θάνατος Ζωρζ Μουστακί, Γάλλου τραγουδοποιού.

24 Μαΐου

- 1930. Ο ένατος πλανήτης, που ανακαλύπτεται, παίρνει το όνομα "Πλούτωνας".

- 1931. Πραγματοποιούνται τα εγκαίνια του νέου Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου Αθηνών στο μέγαρο της "Δουκίσσης Πλακεντίας".

- 1956. Πραγματοποιείται στο Λουγκάνο της Ελβετίας ο πρώτος διαγωνισμός τραγουδιού της Γιουροβίζιον.

- 1543. Θάνατος Νικόλαου Κοπέρνικου, Πολωνού αστρονόμου.

25 Μαΐου

- 240 π.Χ.. Καταγράφεται για πρώτη φορά το πέραςμα του Κομήτη του Χάλεϋ.

- 1973. Το αντιπορτοπλικό Βέλος II, ενώ συμμετείχε σε άσκηση του ΝΑΤΟ, για να αντισταθεί στη στρατιωτική δικτατορία της Ελλάδας, στασίασε και αγκυροβόλησε στο Φιουμιπσίνο της Ιταλίας, αρνούμενο να επιστρέψει στην Ελλάδα.

26 Μαΐου

- 1998. Θάνατος Μίνου Αργυράκη, Έλληνα ζωγράφου.

- 2006. Θάνατος Άννας Σικελιανού, Ελληνίδας συγγραφέα.

27 Μαΐου

- 1835. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης αποφυλακίζεται από τον Όθωνα.

- 1963. Ο **Γρηγόρης Λαμπράκης πεθαίνει** στην Θεσσαλονίκη, παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες γιατρών από την Αθήνα αλλά και άλλες χώρες, ενώ ο Γιώργος Σωτηρχόπουλος, σημαντικός μάρτυρας κατηγορίας, ανακαλύπτεται ανίσθητος σε λεωφόρο της Θεσσαλονίκης.

- 2006. Γίνεται σεισμός 6,2 ρίχτερ στην Ιάβα, με 6.600 νεκρούς.

28 Μαΐου

- 1979. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής υπογράφει τη συμφωνία πλήρους ένταξης της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.).

- 2013. Θάνατος Φώτη Πολυμέρη, Έλληνα τραγουδιστή.

29 Μαΐου

- **1453. Άλωση της Κωνσταντινούπολης** από τους Οθωμανούς, ύστερα από πολιορκία δύο μηνών, σηματοδοτώντας το τέλος της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και ουσιαστικά την αρχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και διατηρώντας την ίδια πρωτεύουσα με παράφραση του

ονόματός της.

- **1906. Μακεδονικός Αγώνας (1904-1908).**
- 1927. Γέννηση Θανάση Βέγγου, Έλληνα ηθοποιού.

30 Μαΐου

- 1919. Μικρασιατική Εκστρατεία. Ο ελληνικός στρατός καταλαμβάνει την Πέργαμο.
- 1924. Γίνεται η ιδρυτική συνέλευση της Α.Ε.Κ. (Αθλητική Ένωση Κωνσταντινουπολιτών) στην Αθήνα. Αργότερα η ομάδα άλλαξε το όνομά της σε «Κωνσταντινούπολης», σε μία προσπάθεια να οικειοποιηθεί τους Έλληνες πρόσφυγες εκ Μικράς Ασίας.

- **1941. Ο Μανώλης Γλέζος και ο Απόστολος Σάντας**, φοιτητές της Ανώτατης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών (Α.Σ.Ο.Ε.Ε.) και της Νομικής Αθηνών, **αφαιρούν, περί τις νυκτερινές ώρες, τη γερμανική σημαία από τον ιστό στον ιερό βράχο της Ακρόπολης**, ως ένδειξη αντίστασης στην γερμανική κατοχή.

- 1998. Η Κατερίνα Θάνου καταρρίπτει το ρεκόρ στα 100 μέτρα γυναικών, σημειώνοντας επίδοση 10.99.
- 2006. Αθήνα: Η τρομοκρατική οργάνωση «Επαναστατικός Αγώνας» εξαπολύει βομβιστική επίθεση κατά του τότε υπουργού Πολιτισμού Γ. Βουλγαράκη, έξω από το σπίτι του, στον Λυκαβηττό.
- 1431. Θάνατος της Ιωάννας της Λωραίνης, Γαλλίδας ηρώιδας.
- 1778. Θάνατος Βολταίρου, Γάλλου συγγραφέα και φιλόσοφου.
- 1826. Θάνατος Παλαιών Πατρών Γερμανού, Έλληνα Μητροπολίτη.

31 Μαΐου

- 1806. Τουρκοκρατία. Οι Τούρκοι κορυφώνουν την καταδίωξη των Κλεφτών στην Πελοπόννησο.
- 1911. Καθελκύεται το υπερωκεάνιο «Τιτανικός».
- 1952. Ο Νικόλαος Πλαστήρας αναλαμβάνει Πρωθυπουργός της Ελλάδας.
- 1987. Βγαίνει, στον αέρα, ο πρώτος μη κρατικός ραδιοφωνικός σταθμός της Ελλάδας, ο δημοτικός «**Αθήνα 9,84**».

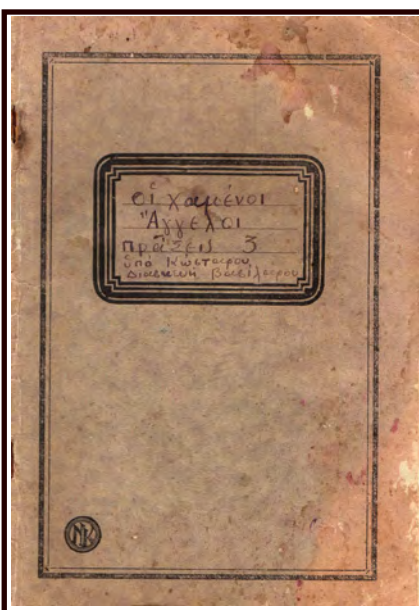
- 2003. Τελευταία πτήση του υπερηχητικού αεροσκάφους Κονκόρντ (Concorde) των Γαλλικών Αερογραμμών (Air France).

η.κ.

«Χαμένοι Άγγελοι»

Ποια είναι η σχέση μιας παλιάς ελληνικής κινηματογραφικής ταινίας σε σκηνοθεσία Νίκου Τσιφόρου και παραγωγή Φίνος Φιλμ με την τέχνη του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών και ειδικότερα με τον Κώσταρο και ιδίως με τον Βασίλαρο; Πώς ο Καραγκιόζης, χάρη κυρίως στη μαεστρία του Βασίλαρου, εισέβαλε στο σενάριο μιας παλιάς δραματικής κωμωδίας, δίνοντας τις απαραίτητες κωμικές πινελιές στο έργο και σε ένα ρόλο που έπαιζε ο καρατερίστας Περικλής Χριστοφορίδης; Με ποιον τρόπο η τέχνη του Καραγκιόζη, για μια ακόμα φορά, αποδεικνύει την τεράστια αφομοιωτική της ικανότητα, μεταφέροντας και το σινεμά στον μπερντέ; Οι απαντήσεις στο επόμενο τεύχος...

Κ.Α.

2) Ο Συνασπισμός

ΧΑΤΖ: Καλημέρα,
Καραγκιόζη μου! Και
πρόσεχε τι θα πεις!

ΚΑΡ: Παρακαλώ;

ΧΑΤΖ: Δόξα τω Θεώ,
Καραγκιόζη μου! Έγινες
καλά!

ΚΑΡ: Γιατί; Ήμουν
άρρωστος;

ΧΑΤΖ: Που νόμιζες
ότι ήσουν γάτος και
νιαούριζες...

ΚΑΡ: Α! Πέρασα και από
άλλο στάδιο! Χλιμίντριζα!

ΧΑΤΖ: Δηλαδή; Έγινες
κάτι άλλο; Τι; Ίππος;

ΚΑΡ: Τύπος; Ελεύθερος
Τύπος;

ΧΑΤΖ: Σε παρακαλώ
πολύ, να μην κομματικοποιείς την κουβέντα μας!

ΚΑΡ: Τι θες να πω; Ελευθεροτυπία;
Εφημερίδα των Συντακτών;

ΧΑΤΖ: Εννοώ ότι έγινες άλογο!

ΚΑΡ: Από εδώ το πας, από εκεί το πας,
στον Αλογόκριτο το έφερες!

ΧΑΤΖ: Ποιον Αλογόκριτο, βρε; Εννοώ το
άλογο, το ζώο!

ΚΑΡ: Ναι! Άλογο! Και μάλιστα Βουκεφάλας!
Λόγω της Μακεδονίας!

ΧΑΤΖ: Άντε πάλι τα κομματικά!

ΚΑΡ: Μα ο Συνασπισμός των ελληνικών
πόλεων-κρατών...

ΧΑΤΖ: Σταμάτα αμέσως τώρα!

ΚΑΡ: Ο Συνασπισμός των πόλεων-κρατών
από τον Μεγαλέξανδρο, λέω!

ΧΑΤΖ: Και εγώ σου είπα να αφήσεις τα
κομματικά σου για τις εκλογές!

ΚΑΡ: Α, Χατζατζάρη! Στις εκλογές δεν
ψηφίζω ξανά σύρριζα το κόβω.

ΧΑΤΖ: Τι θες να πεις; Βάλε σωστό κόμμα,
για να βγει σωστό νόημα.

ΚΑΡ: Τι κόμμα;

ΧΑΤΖ: Ένα λάθος κόμμα σου χαλάει τη
σύνταξη.

ΚΑΡ: Πάνε και οι συντάξεις από το κόμμα,
πάει και η Μακεδονία μας!

ΧΑΤΖ: Χαλάς τη σύμπνοια! Αν σε ακούσει ο
Πασάς, θα σε γδάρει!

ΚΑΡ: Εμένα θα γδάρει ο πατσάς, που το
2015 ψήφισα «ΟΧΙ»;

ΧΑΤΖ: Τώρα μιλάς σωστά. «ΟΧΙ» στο σχέδιο
συμφωνίας με 61%.

ΚΑΡ: Και το «ΝΑΙ» πόσο πήρε;

ΧΑΤΖ: Το «ΝΑΙ» πήρε μόνο 39%.

ΚΑΡ: Και τελικά;

ΧΑΤΖ: Το «ΝΑΙ» έχασε, αλλά το μνημονιακό
σχέδιο εγκρίθηκε.

ΚΑΡ: Νιάου!

ΧΑΤΖ: Τι έπαθες, βρε;

ΚΑΡ: Υποτροπίασα! Μαυρίζει το κόκκινο
αίμα μου! Σηψαιμία! Φεύγω!

ΧΑΤΖ: Στάσου, βρε! Πού πας στα τέσσερα;
Άντε ξανά μανά τα ίδια!!!

«Η ΓΕΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

του Τάκη Μαζαράκη

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ:

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το κείμενο που ακολουθεί σε τέσσερις πράξεις, είναι ο Ψευδοκαλλισθένης του Απόστολου (Τόλια) Καραστεργιόπουλου, σε δική του χειρόγραφη διασκευή σε θεατρική μορφή, σύμφωνη με την σκηνική οικονομία και τις συμβάσεις του Θεάτρου Σκιών. Συνέχισε την παράδοση των βυζαντινών αντιγραφών, προσθαφαιρώντας επεισόδια κατά το δοκούν, ώστε να γίνει μία θεατρική δομή της ψευδοκαλλισθένειας ιστορίας.

Προσπάθησε να δημιουργήσει ένα ηρωικό δραματικό έργο, αφαιρώντας τα τερατολογικά και τελείως παραμυθολογικά χωρία της Φυλλάδας δίνοντας μία «αληθοφανή» διάσταση στον «ιστορικό» Μεγαλέξανδρο με εξαίρεση ίσως τη μυθική σύλληψη και γέννησή του από τον Νεκτεναβό. Επίσης, τονίζει την δραματικότητα της διασκευής του με την Δ' και τελευταία πράξη του έργου του, όπου και ο θάνατος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Δίνει καταλυτικό ρόλο στον λούμπεν πρωταγωνιστή του Θεάτρου Σκιών, δηλαδή του Καραγκιόζη, βάζοντάς τον να σκοτώνει «με γουρουνίσιο θάνατο» και με τσεκούρι τους φονιάδες του Μεγαλέξανδρου.

Είναι προφανέστατο, βέβαια, ότι κανένα χειρόγραφο δεν μπορεί να αντικαταστήσει το σπαρταριστό ύφος της ζωντανής παράστασης, όπου ο αυτοσχεδιασμός, η αμεσότητα του λόγου, η αυθεντική φωνητική μίμηση του καλλιτέχνη, η μουσική και η μαγεία της σκιάς συναρπάζουν και καθηλώνουν το θεατή. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο ρόλος του κειμένου στο Θέατρο Σκιών δεν είναι ο ίδιος με αυτόν του ζωντανού θεάτρου. Η παρούσα χειρόγραφη διασκευή-συγγραφή του έργου είναι ένα περιληπτικό κείμενο εν είδει σημειώσεων, που άφηνε μεγάλα περιθώρια αυτοσχεδιασμού στον καλλιτέχνη επί σκηνής.

Πρέπει, τέλος, να σημειωθεί ότι το χειρόγραφο σταματά κάπως απότομα, διότι λείπει η τελευταία σελίδα του, κάτι που σημαίνει ότι υπάρχει η δυνατότητα για συμπλήρωση, κατά το δυνατόν, του ελλείποντος διαλόγου, με την προσθήκη μίας σχετικής συμπληρωματικής σημείωσης. Μέσα στα πλαίσια αυτά, είναι επίσης δυνατό να διατυπωθεί και η υπόθεση ότι ο Τόλιας θα μπορούσε να είχε προβλέψει

και κάποια σκηνή για την κηδεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, για να τονίσει το δραματικό χαρακτήρα του έργου: «Δράμα σε 3 πράξεις», όπως γράφει και στον τίτλο.

Α' Πράξη

Ο βασιλιάς Φίλιππος ετοιμάζεται να φύγει για εκστρατεία και μέσω του υπασπιστή του στέλνει τον Χατζηαβάτη να ειδοποιήσει τους επιτελείς του να ετοιμαστούν. Ο Καραγκιόζης συναντάται με τον έκπτωτο και εξόριστο βασιλιά της Αιγύπτου Νεκτεναβό, που μόλις έφθασε στη Μακεδονία. Μετά από κωμικούς διαλόγους, ο Νεκτεναβός αποκαλύπτει στον Καραγκιόζη ότι είναι αστρονόμος και μάγος. Κατόπιν εμφανίζονται ο Φίλιππος και η Ολυμπιάς, οπότε και ο Φίλιππος της λέγει ότι όταν επιστρέψει από την εκστρατεία θέλει να του έχει κάνει παιδί ειδάλλως θα την διώξει. Φεύγει ο Φίλιππος, ενώ η Ολυμπιάδα κλαίει και ο υπηρέτης της, ο Καραγκιόζης, την ρωτά για την αιτία. Αυτή τότε του την εκμυστηρεύεται και ο Καραγκιόζης της λέει ότι εδώ απέναντι κάθεται ένας μάγος που μπορεί να την βοηθήσει. Η Ολυμπιάς παρακαλεί τον Καραγκιόζη να τον φέρει. Έρχεται ο Νεκτεναβός και διαβεβαιώνει την Ολυμπιάδα ότι με τις μαγείες του θα κάνει παιδί αρσενικό, αρκεί να μείνει μαζί της λίγες ημέρες. Ακολουθούν κωμικοί διάλογοι Καραγκιόζη και Χατζηαβάτη περί της επίσκεψης και διαμονής στο παλάτι του Νεκτεναβού με την Ολυμπιάδα, ενώ ο Νεκτεναβός φεύγοντας από το παλάτι διαβεβαιώνει τον Καραγκιόζη, ότι η Κυρία του θα αποκτήσει παιδί αρσενικό «εντός ολίγου»!

Β' Πράξη

Ο Φίλιππος, πασίχαρης για την απόκτηση αρσενικού παιδιού, διατάσσει τον υπασπιστή του, να στείλει τον Χατζηαβάτη, για να αναγγείλει να σημαιοστολιστεί η πόλη. Γίνεται άλμα χρόνου μετά το οποίο, ο Καραγκιόζης χορεύει με κωμικά τον μικρό Αλέξανδρο, ενώ η Ολυμπιάς παραγγέλλει του Καραγκιόζη να πάει να βρει τον Νεκτεναβό και να του πει να έλθει στο παλάτι, όπου τον θέλει. Η Ολυμπιάς ζητά από τον Νεκτεναβό να κάνει στον μικρό Αλέξανδρο μαθήματα αστρονομίας. Πράγματι, ο Αλέξανδρος με τον Νεκτεναβό φεύγουν και ανεβαίνουν στην κορυφή ενός βουνού. Ο Αλέξανδρος

ρωτά τον Νεκτεναβό, αν μπορεί, ως μάγος που είναι, να μαντέψει πότε και από τι θα πεθάνει. Ο Νεκτεναβός απαντά ότι θα πεθάνει από το γιο του. Ο Αλέξανδρος τον γκρεμίζει από το βουνό λέγοντάς του ότι λέει ψέματα, γιατί τον φονεύει αυτός, που δεν είναι παιδί του. Ο Νεκτεναβός, ψυχорραγώντας, του αποκαλύπτει τα καθήκαστα της συλλήψεώς του, όταν είχε μείνει με την Ολυμπιάδα στο παλάτι και πεθαίνει. Ο Αλέξανδρος πηγαίνει στο παλάτι στη μητέρα του και της τα λέει όλα. Αυτή τα επιβεβαιώνει, αλλά του λέει να προσπαθήσει να μην τα μάθει ο πατέρας

του. Στέλνουν τον Καραγκιόζη να εξαφανίσει το πτώμα. Στη συνέχεια, εμφανίζεται ο **Ανάξαρχος**, μονολογώντας ότι η Ολυμπιάδα πρέπει να γίνει δική του. Ζητά να τον παρουσιάσουν στον Φίλιππο. Γίνεται αυτό, ενώ κατόπιν ακολουθούν έντονοι προσβλητικοί διάλογοι και ο Ανάξαρχος τον τραυματίζει θανάσιμα. Επεμβαίνει ο Αλέξανδρος και σκοτώνει τον Ανάξαρχο. Ο Φίλιππος, πεθαίνοντας, εύχεται στον Αλέξανδρο να γίνει μεγάλος πολεμιστής και να κατακτήσει όλη την Οικουμένη.

Γ' Πράξη

Έρχεται ο αγγελιοφόρος του **Δαρείου**, **Κανταρκούσης**, κομίζοντας έγγραφο, το οποίο παραδίδει στον Καραγκιόζη και αυτός με τη σειρά του, στον υπασπιστή του Αλέξανδρου, ο οποίος το διαβάζει μεγαλοφώνως. Το έγγραφο αναφέρει ότι επειδή ο Αλέξανδρος είναι μικρό παιδί και δεν μπορεί να διοικήσει τους Μακεδόνες, θα αναλάβει ο Δαρείος τη βασιλεία τους και όταν μεγαλώσει ο μικρός Αλέξανδρος, αφού τον σπουδάσει και είναι καλό παιδί, θα τον κάνει βασιλέα τους! Ο υπασπιστής φέρνει τον Κανταρκούση στον Αλέξανδρο, ο οποίος του παραδίδει επιστολή να την πάει στον Δαρείο, λέγοντάς του συγχρόνως να του πει να περιμένει λίγα χρόνια, για να δει πόσο αξίζει ο Αλέξανδρος. Ο Κανταρκούσης φεύγει και δίνει την επιστολή στον Δαρείο. Ο Δαρείος διαβάζει την επιστολή, ο Αλέξανδρος ευχαριστεί τον Δαρείο για την καλοσύνη του, αλλά τις συμβουλές του να τις φυλάξει για άλλον, γιατί εντός ολίγου θα δει ποιος είναι. Ο Δαρείος λέει ότι δεν τον παρεξηγεί, γιατί είναι μικρό παιδί και έπρεπε να του στείλει μερικά παιχνίδια για να παίξει! Στη συνέχεια, ο Αλέξανδρος διατάζει τον υπασπιστή του, να ετοιμαστεί ο στρατός για εκστρατεία. Πράγματι, εξέρχεται ο στρατός του Αλέξανδρου και συναντάται με τα στρατεύματα του Δαρείου. Γίνεται μάχη με κοντάρια, όπου ο Αλέξανδρος σκοτώνει τον Δαρείο και «**κατακτά το μέρος**». Ο Αλέξανδρος ευχαριστεί τον Θεό για τη νίκη του.

Δ' Πράξη

Εμφανίζονται δύο Μακεδόνες στα ανάκτορα, όπου ο Αλέξανδρος παραθέτει μεγάλο συμπόσιο, ζηλεύοντας τη μεγάλη δόξα που έλαβε ο ίδιος, κατακτώντας τον Κόσμο, με σκοπό να του ρίξουν δηλητήριο στο κύπελλό του. Ο Καραγκιόζης τους υποδέχεται και μετά από κωμικούς διαλόγους τους εισάγει στον χώρο του συμποσίου. Ο Αλέξανδρος φωνάζει δυνατά ότι αισθάνεται πόνους στην κοιλιά και λέει ότι τον δηλητηρίασαν και να συλλάβουν αυτούς που τον φαρμάκωσαν. Στη συνέχεια, μιλά περί του θανάτου, που δεν μπορεί κανείς να διαφύγει, είτε βασιλεύς είναι, είτε στρατιώτης. Δίνει τις τελευταίες συμβουλές του και πεθαίνει. Ο Καραγκιόζης συλλαμβάνει τους δύο φαρμακευτές και κρατώντας ένα τσεκούρι στα χέρια του **[τους σκοτώνει]**. Στο σημείο αυτό, το χειρόγραφο σταματάει απότομα, όπως προείπαμε, καθώς λείπει η τελευταία σελίδα του, οπότε είναι δυνατό στο χειρόγραφο αυτό να προστεθεί και μία σημείωση με τη συμπλήρωση, κατά το δυνατόν, του ελλείποντος διαλόγου.

Στο επόμενο τεύχος: Περίληψη Διήγησης (Φυλλάδας)

Ο αρχαίος και ο νέος Καραγκιόζης μας

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΕΤΡΗ

Κείμενο δημοσιευμένο στο περιοδικό ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΓΝΩΣΤΟ

Β΄ ΜΕΡΟΣ

Σε μια κοινωνία με ανακατεμένες φυσιογνωμίες, έντονες μαζικές εσωτερικές μετακινήσεις και μεταναστεύσεις, άλλοι ανέρχονται κοινωνικά, άλλοι εξαφανίζονται για να δημιουργηθούν νέες τάξεις χωρίς να υπάρχει ιστορική παράδοση, αφού είχαν προηγηθεί 400 χρόνια τουρκικής σκλαβιάς.

Στην προσπάθεια αυτής της κοινωνίας να εξευρωπαϊστεί, επακολουθούν όπως είναι φυσικό πολλά ευτράπελα γεγονότα. Στα αστικά κέντρα όπου αναπτύσσεται η

κουλτούρα, οι παραστάσεις του Καραγκιόζη έχουν εμφανώς περισσότερους «πιστούς» από τους θιασώτες των θεάτρων. Κάποιοι μάλιστα εγγράμματοι δημοσιογράφοι περιγράφουν γλαφυρά τα τεκταινόμενα, προσπαθώντας να στηρίξουν το αναπτυσσόμενο θέατρο, φτάνοντας να γράφουν σπαραξικάρδια τραγελαφικά άρθρα σε διάφορες εφημερίδες. Το πιο «κουφό»... είναι ότι εντοπίζουν και τη «νόσο Καραγκιοζίτιδα». Η ανάλυση της νόσου αυτής γράφεται στην εφημερίδα «Φαραί» της Καλαμάτας εν έτει 1896, +πρώτων διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων.

«Δεν νξεύρω εάν γίνονται και εις άλλο μέρος αυτά τα οποία γίνονται εδώ, εις την κλασικήν αυτήν πατρίδα της σκόνης και της... σταφίδος, της σαπίλας και της κακομοιριάς...

Πρόκειται, μ' άλλα λόγια, περί μιας νόσου την οποίαν θα μας επιτραπή να ονομάσωμεν Καραγκιοζίτιδα, ως γεννηθείσαν εξαιτίας του Καραγκιόζη.

Η κατάληξις -ιτης εν τη ιατρική σημαίνει φλεγμονήν. Ούτω μηνιγγίτις, νεφρίτις, αρθρίτις, πλευρίτις, σημαίνει φλεγμονήν των μηνίγγων, των νεφρών κ.λπ. Ομοίως λοιπόν και η λέξη Καραγκιοζίτης υποδηλοί φλεγμονήν του Καραγκιόζη, όχι δηλαδή του ανδρείκελου Καραγκιόζη, αλλά της εικόνας αυτού, της αποτυπωμένης εντός του κέντρου ορισμένων εγκεφαλικών κυττάρων. Διά να γίνη όμως η αποτύπωσις αυτή εντός του εγκεφάλου, εχρειάσθη να εργασθή το εν λόγω κέντρον, αλλά πάσα εργασία προϋποθέτει κίνησιν, πάσα δε κίνησις συνεπάγεται, ως άμεσον επακολουθήμα, θερμότητα, η δε θερμότης προέρχεται συνεπεία τής εκεί συρροής του αίματος, όταν δε η συρροή αύτη του αίματος είναι μεγαλυτέρα του φυσιολογικού, παράγεται υπεραίμωσις και συνεπώς φλεγμονή...

Η εμφάνισις της Καραγκιοζίτιδος εδώ εις τας Καλάμας χρονολογείται από τριετίας...

Εισήλασε κατά το καλοκαίρι του 94 ο Μίμαρος...

...ο ενθουσιασμός διά τον Καραγκιόζη υπερέβη παν όριον... μεγεθύνεται, μεταβάλλεται εις παραφοράν κάτι τι πλέον, και εις τρέλλαν, ακόμη περισσότερον εις φρενίτιδα».

Ο Φώτος Πολίτης γράφει στις αρχές του 1900.

«Ο Καραγκιόζης παραμένει μορφή πρωτόγονης θεατρικής τέχνης, δηλαδή, που τα καλούπια της δεν τα 'σπασε ακόμη ο νικηφόρος ατομισμός...

...ο Καραγκιόζης μας, σαν ζωντανό ακόμη απομεινάρι γνήσιας λαϊκής τέχνης, μπορεί να μας δώσει διδάγματα πολλά. Όχι σαν περιεχόμενο, αλλά σαν ρυθμός υπάρχει και στον Καραγκιόζη όπως και στο δημοτικό μας τραγούδι, πληρότης ρυθμού, αρμονία υλικού και εκφράσεως».

Έτσι, το 1924, γράφει το πρωτότυπο δραματούργημα «Καραγκιόζης ο Μέγας». Την ίδια χρονιά παίζεται και το θεατρικό έργο του Θεόδ. Συνοδινού από το θίασο της Μαρίκας Κοτοπούλη όπου η ίδια παίζει τον Καραγκιόζη.

Αυτό ήταν, ο Καραγκιόζης έκανε την είσοδό του στο έντεχνο θέατρο και το κατέκτησε. Ένας από τους μέγιστους λογοτέχνες του θεάτρου, ο Βασίλης Ρώτας, συγγράφει μικρά κείμενα, τα «Καραγκιοζάκια», που δημοσιεύονται σε διάφορα έντυπα της εποχής. Μέχρι να έρθει το ζενίθ της έκφρασης

πάνω στο θεατρικό σανίδι, με εκείνη την αστείρευτη ευρηματικότητα της ιδιοφυούς καλλιτέχνης και ακάματης εργάτριας, Ραλλούς Μάνου.

Η Ραλλού Μάνου με την εμφάνισή της παντρεύει τον μοντερνισμό της Ισιδώρας Ντάνκαν (που και αυτή βασίστηκε στο αρχαίο ιδεώδες) με την ελληνική παράδοση από την αρχαιότητα μέχρι τη σύγχρονη εποχή. Έτσι φτιάχνει το 1951 τη χορευτική παράσταση «Το καταραμένο Φίδι» βασισμένο στη γνωστή μας θεματική, έχοντας παραστάδες στη μουσική τον μέγιστο Μάνο Χατζιδάκι και στα σκηνικά κοστούμια τον Ν. Χατζηκυριάκο-Γκίκα.

(Σημειώνω ότι την προηγούμενη χρονιά, το 1950, η Ραλλού Μάνου ανέβασε αντίστοιχη παράσταση, με συνεργάτη σε σκηνοθεσία, κείμενα, κοστούμια τον Σπαθάρη!)

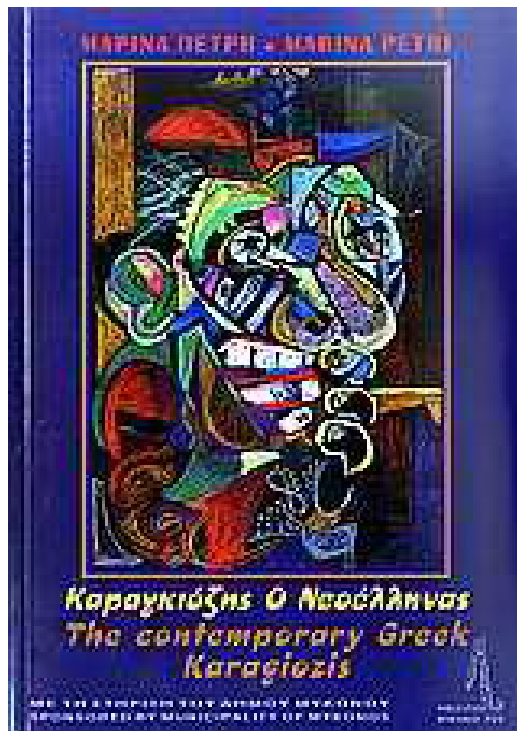
Η τριάδα Ραλλού-Χατζιδάκις-Χατζηκυριάκος θριάμβευσαν κάνοντας την υπέρβαση να εισαγάγουν τη λαϊκή παράδοση στην έντεχνη τέχνη και να αποδείξουν ότι η Ελλάδα έχει μοντέρνα εθνική τέχνη. Ο Χατζιδάκις ανακατεύει στη μουσική χοάνη του την Ανατολή και τη Δύση, όπως συμβαίνει πάντα στην Ελλάδα. Ο Χατζηκυριάκος-Γκίκας στα χειροποίητα σκηνικά του αναδεικνύει τον κυβισμό του Καραγκιόζη κάνοντάς τον σύγχρονο και μοντέρνο. Ο ίδιος έχει την επιρροή του Καραγκιόζη έκδηλα σε όλο του το έργο, αρκεί να θυμηθούμε ένα από τα κλασικά του έργα σε μουσαμά και λάδι, που εκτίθεται στην Εθνική μας Πινακοθήκη, «Η καλύβα του Καραγκιόζη». Φυσικά, δεν ήταν ο μόνος. Ήταν αυτή η εποχή που ανέδειξε τη χώρα και την έκανε αντάξια των άλλων ευρωπαϊκών προηγμένων χωρών!

Αργότερα τον Γιάννη Μόραλη, τον σιωπηλό ζωγράφο και δάσκαλο, φέρνει και γνωρίζει ο Μάνος Χατζιδάκις στην Ραλλού για να γίνει η εκπληκτική συνεργασία, που είναι και η πρώτη του στο θέατρο, με το γνωστό μας σε όλους μας έργο «Έξι λαϊκές ζωγραφίες».

Εκεί θα φανούν οι κώδικες της αρχαίας Ελλάδας, οι γεωμετρικές χαράξεις κλπ..

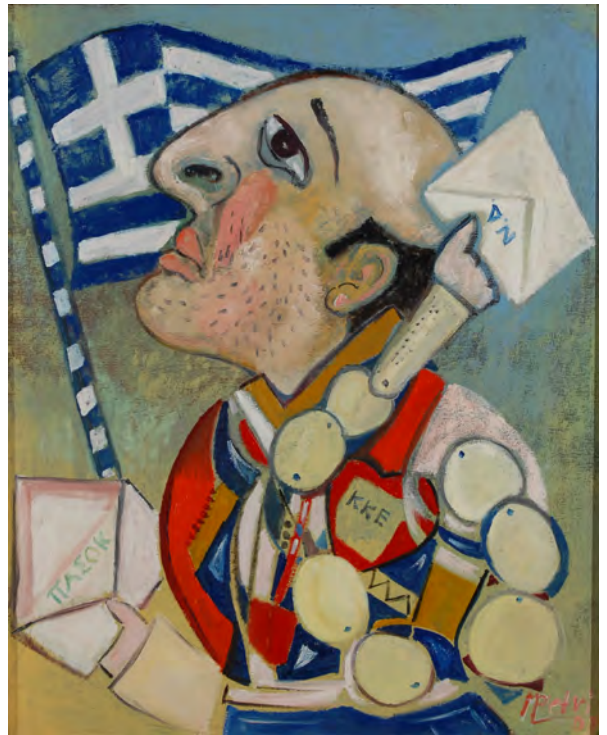
Ο Μόραλης ξεφλουδίζει κάθε τι το απέριπτο και αφήνει μια σκηνή άδεια όσο του Καραγκιόζη ώστε το φως και τα ελάχιστα επίπεδα σκηνικά παραβάν να συμπληρωθούν από τις ενδυματολογικές φόρμες που θα καθορίσουν τους τύπους του έργου τόσο «γραφικά και γραφίστικά» όσο και οι φιγούρες του Καραγκιόζη.

Ο Μάνος Χατζιδάκις θα γράψει γι' αυτόν «πρώτος κωδικοποίησε την έννοια του λαϊκού άνδρα και της λαϊκής γυναίκας, με το ημικύκλιο των μαλλιών που περιβάλλει σαν μισοφέγγαρο το κεφάλι των γυναικών και με την εγωπαθή ανάταση των μαλλιών του ανδρός, σ' ένα παραλληλόγραμμο

διευρυμένο προς τα πάνω. Δύο σχήματα γεωμετρικά που μπόρεσαν να περικλείσουν μέσα τους τις έννοιες άνδρας-γυναίκα στη λαϊκή και περιθωριακή της έννοια».

Όλη αυτή η εποχή έβγαλε καλλιτέχνες τέτοιους. Θα αναφέρουμε χαρακτηριστικά τον Τσαρούχη, τον Νικολάου, τον Εγγονόπουλο, τον Διαμαντόπουλο. Έχει φυσικά προηγηθεί ο Χατζιδάκις και ο Θεοδωράκης, για να ακολουθήσει ο Ξαρχάκος, ο Μαρκόπουλος, ο Σαββόπουλος στη μουσική. Ο Κουν, το Εθνικό Θέατρο, ο Τερζόπουλος θα δανειστούν τις πολιτιστικές ρίζες του Καραγκιόζη. Ο Φασσιανός και ο Σπεράντζας είναι ένα δίδυμο ζωγράφων που το έργο τους είναι το πανί και οι πλακέ φιγούρες με απλά καθαρομορμαρισμένα χρώματα σαν να έχουν φως από πίσω όπως ο μπερντέ του Καραγκιόζη. Ο Μποστ, η Έρση Χατζημιχάλη, ο Νίκος Πεντζίκης, ο Νικολάου, ο Γιώργος Σικελιώτης, ο Φαίδωνας Πατρικαλάκης θα φέρουν τη χιουμοριστική γραφή και το κλισέ της σκηνής του Καραγκιόζη στη σύγχρονη ελληνική τέχνη. Όλοι αυτοί είναι σαν να κάνουν μια βουτιά στο μπαούλο της παράδοσης του Καραγκιόζη που κάποιοι πήγαν να αφανίσουν ως μορφωμένοι.

Ο Οδυσσεάς Ελύτης γράφει: «Ο καημός του θανάτου τόσο με πυρπόλησε που η λάμψη του επέστρεψε στον ήλιο», ή αυτό που είχε πει ο Σεφέρης:

«Ξύπνησα με το μαρμάρινο τούτο κεφάλι στα χέρια

που μου εξαντλεί τους αγκώνες και δεν ξέρω πού να τα ακουμπήσω»,

για να απαντήσει σεμνά ο Μάνος Χατζιδάκις: «Εκτός απ' τη δύναμη να χαράξουμε λίγα σημάδια στις πέτρες που άγγιζαν τώρα πια το βυθό κάτω απ' τη μνήμη». Όλοι αυτοί κατάφεραν να πατάξουν και να αφαιρέσουν τη φλυαρία του περίτεχνου με βαθμιαία αφαίρεση και ανάλαφρες επίπεδες επιφάνειες, αναδεικνύοντας το περίγραμμα που κυριαρχεί στις φιγούρες και σκηνικά του Καραγκιόζη.

Και θα συνεχίσει η αναβίωση των τύπων του μπερντέ στην έβδομη τέχνη, το ελληνικό σινεμά, από τα πρώτα του βήματα, όταν ήταν βωβός και φυσικά στη γνωστή μας χρυσή περίοδο του ελληνικού σινεμά που όλοι αγαπήσαμε. Στο πανί του σινεμά θα ξεχαστούμε πολλές φορές με οικειότητα, αφού θα συναντήσουμε γνώριμους τύπους της μικρής σκηνής του Καραγκιόζη για να μεγεθυνθούν στη μεγάλη οθόνη.

Το 1910, πρωτοεμφανίζεται ο ελληνικός κινηματογράφος με ιδρυτή, πρωταγωνιστή και σκηνοθέτη τον Σπύρο Δημητρακόπουλο, τον αυτοαποκαλούμενο Σπυριντιών, ο οποίος αναπτύσσει μια επιθεωρησιακή εμφάνιση του Καραγκιόζη.

Σχεδόν ταυτόσημος του Καραγκιόζη ο Θανάσης Βέγγος φέρνει μαζί του τις παράγκες και τις αυτοσχέδιες εφευρέσεις και τα ευρηματικά πειστικά επαγγέλματά του. Στους γυναικείους τύπους η Σαπφώ Νοταρά, η Γεωργία Βασιλειάδου, η Ταϋγέτη και η Ρένα Βλαχοπούλου (ένας θηλυκός Καραγκιόζης). Στην πιο κοντινή μας περίοδο κυρίως θέατρο και τηλεόραση ο Καφετζόπουλος, ο Αρμένης, ο Λαζόπουλος και οι λαζοπουλικοί τύποι του. Οι AMAN με τον Κακομοίρογλου και άλλοι από τις γυναίκες, η Καβογιάννη.

Κορύφωμα σε σκηνική παρουσία και δανεικό πολιτισμικό «εύρημα» οι σπαστές φιγούρες με τις μετρημένες ημιάκαμπτες χορευτικές κινήσεις που το γλυπτικό το έκαναν (αντίθετα αυτή τη φορά) επίπεδο οι χορευτές με τα κοστούμια που απέδωσαν το πέρασμα της ιστορίας μας περικλείοντας και τον Καραγκιόζη στα άρματα που παρέλασαν εικαστικά σκηνοθετημένα από τον Δημήτρη Παπαϊωάννου στην έναρξη της Ολυμπιάδας του 2004. Και καλά όλα αυτά, ο Καραγκιόζης μας ποτέ

δεν πεθαίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά, αλλά... τι γίνεται με την πολιτισμική εξαγωγή του; Έχει βγει από τη χώρα του; Είθισται να είναι πολύ προσωπικός ο πολιτισμός μας και δύσκολος σαν έθνικ εκτός από την περίοδο του '60 να επηρεάσει το διεθνή χώρο. Ε, λοιπόν, ο Καραγκιόζης είναι από τα λίγα εκείνα λαϊκά ηθικά μας στοιχεία που καταφέρνουν να επηρεάσουν σημαντικούς ανθρώπους της τέχνης, περνώντας άλλοτε αυτούσιος και άλλοτε φιλτραρισμένος στη μοντέρνα διεθνή τέχνη.

Ένας από τους μεγαλύτερους Γερμανούς χαρακτήρες, ο Har Grieshaber, επηρεάστηκε από την καθαρότητα και τις σκληρές απόλυτες φόρμες του Καραγκιόζη. Αυτός δημιούργησε μια πρωτότυπη γραφή στο χαρακτηριστικό του έργο κατά τη διάρκεια της δικτατορίας που φυσικά έδειχνε μελανά την τότε καταπίεση και παράλληλα τον πολιτικό αναβρασμό στην Κεντρική Ευρώπη.

Επίσης, ο διεθνούς φήμης χορογράφος Μορίς Μπεζάρ μυήθηκε από τους φίλους του Γιάννη Τσαρούχη και Μάνο Χατζιδάκι όχι μόνο στα μυστικά της αρχαίας μας τέχνης αλλά και της λαϊκής μας παράδοσης. Δανείζεται σκηνές από τα έργα του Τσαρούχη που είναι έκδηλη η γνώση των καθαρών και μοναχικών επίθετων χρωμάτων. Φιγούρες και αντικείμενα στη σκηνή κινούνται σε επίπεδο φόντο όπως η επίπεδη

φόρμα του Καραγκιόζη. Έτσι στη θρυλική παράσταση του Διονύσου που έφτιαξε ειδικά για το θέατρο της Επιδαύρου, σε ένα του κομμάτι γίνεται μια σύγχρονη επανεμφάνιση του Διονύσου στη γη που δεν είναι παρά το ζωντάνεμα μιας ζωγραφιάς του Τσαρούχη δραματοποιημένη από χορευτές με μουσική του Μάνου Χατζιδάκι.

Η επανεμφάνιση του Καραγκιόζη ως φαίνεται δεν θα σταματήσει στον αιώνα τον άπαντα.

Και κάπου θα ακούμε σαν απόηχο μιας καλοκαιρινής του υπαίθριας παράστασης το λόγο του:

Καλοί μου άνθρωποι...
Όλα μου τα 'κανα σωστά,
μα ένα μεγάλο λάθος
αποβραδīs ψειρίζομαι
και το πρωί γεμάτος.

Αχ, ένα θα λάβω θάνατο
φρικτό από λουκουμάδες
από λουκούμι συριανό
και από μπακλαβάδες.

(από τον Καραγκιόζη Αράπη
του Μάρκου Ξάνθου)

Συνελήφθη ο Τζούλιαν Ασάνζ (ο ιδρυτής του Wikileaks) στην πρεσβεία του Ισημερινού

«Ο 47χρονος Τζούλιαν Ασάνζ συνελήφθη σήμερα στην πρεσβεία του Ισημερινού», ανέφερε η αστυνομία στην ανακοίνωσή της. Σύμφωνα με τις βρετανικές αρχές, η κυβέρνηση της χώρας αφαίρεσε την ασυλία του.

Ο ίδιος ο πρόεδρος του Ισημερινού, Λενίν Μορένο, δήλωσε ότι απέσυρε το άσυλο του Ασάνζ, λόγω των επανειλημμένων παραβιάσεων του στις διεθνείς συμβάσεις. Ο πρόεδρος του Ισημερινού πρόσθεσε ότι οι βρετανικές αρχές τον διαβεβαίωσαν ότι ο Ασάνζ δεν θα εκδοθεί σε χώρα, όπου μπορεί να αντιμετωπίσει τη θανατική ποινή.

«Μπορώ να επιβεβαιώσω ότι ο Τζούλιαν Ασάνζ είναι υπό κράτηση και θα βρεθεί ενώπιον της βρετανικής δικαιοσύνης», επιβεβαίωσε στη συνέχεια και ο υπουργός Εσωτερικών Σαγίντ Τζέιβιντ.

Άμεση ήταν η αντίδραση του Wikileaks το οποίο, σε μήνυμά του, που ανάρτησε στο Twitter, έκανε λόγο για παράνομο τερματισμό του ασύλου του Ασάνζ και «παραβίαση του διεθνούς δικαίου».

Ο Ασάνζ κατέφυγε στην πρεσβεία του Ισημερινού στο Λονδίνο, το 2012, προκειμένου να αποφύγει την έκδοσή του στην Σουηδία για μία υπόθεση σεξουαλικής επίθεσης.

Αν και οι κατηγορίες εις βάρος του έχουν αποσυρθεί, είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι βρετανικές αρχές θα τον εκδώσουν στις ΗΠΑ, όπου κατηγορείται για διαρροή πληροφοριών σχετικά με τον πόλεμο του Ιράκ. Αυτός είναι και ο λόγος που επικαλέστηκε ο ίδιος σήμερα, αρνούμενος να παραδοθεί στις αρχές.

Η Μητροπολιτική Αστυνομία ανακοίνωσε ότι ο Ασάνζ θα παρουσιαστεί ενώπιον του δικαστηρίου το συντομότερο δυνατόν, ενώ διευκρίνισε ότι εκτός από την παραβίαση των όρων αναστολής του, η σύλληψή του συνδέεται και με αίτημα των Ηνωμένων Πολιτειών για την έκδοσή του.

«Ο Τζούλιαν Ασάνζ δεν είναι ήρωας. Το μέλλον του θα αποφασιστεί από τα βρετανικά δικαστήρια», δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Βρετανίας Τζέρεμι Χαντ, μετά τη σύλληψη του ιδρυτή της Wikileaks από την βρετανική αστυνομία και τη μεταφορά του από την πρεσβεία του Ισημερινού, όπου ζούσε έγκλειστος από το 2012. «Κανείς δεν βρίσκεται υπεράνω του νόμου», δήλωσε στο Sky News ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών.

Τη σύλληψη του Ασάνζ επέκρινε η Ρωσία. «Το χέρι της “δημοκρατίας” πιέζει το λαιμό της ελευθερίας», σχολίασε με νόημα η εκπρόσωπος του ρωσικού Υπουργείου Εξωτερικών Μαρία Ζαχάροβα.

naftemporiki.gr Πέμπτη 11 Απριλίου 2019

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Παναγιώτης Μπέκος

Μια ιστορική φωτογραφία, (φωτό κάτω) στην οποία πιστεύαμε, μέχρι πρότινος και με βάση τις ως τώρα αναφορές του Σπαθάρη, ότι απεικονίζονταν οι **Ρούλιας, Θεοδωρέλλος και Μέμος**. Η ίδια φωτογραφία, όμως, έχει βρεθεί σε κορνίζα και στο παλιό πατρικό σπίτι του πατρινού καραγκιοζοπαίχτη **Παναγιώτη Μπέκου ή Μαθιόπουλου** (φωτό δίπλα). Σύμφωνα με νέα τεκμήρια της έρευνας, ο Παναγιώτης Μπέκος ή Μαθιόπουλος φέρεται να είναι ο ένας εκ των τριών εικονιζόμενων (και συγκεκριμένος ο πρώτος εκ δεξιών) και όχι ο Μέμος, όπως νομίζαμε, το πιθανότερο, εσφαλμένα μέχρι σήμερα.

Ο **Παναγιώτης Μαθιόπουλος ή Μπέκος** καταγόταν από την **Πάτρα** και ήταν μαθητής του **Μίμαρου**. Δραστηριοποιήθηκε καλλιτεχνικά (στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα) με μεγάλη επιτυχία στην Πάτρα, την Αθήνα και όλη την Ελλάδα. Σύμφωνα με τον **Κώστα Μπίρη**, διακρίθηκε ιδιαίτερα στα ηρωικά έργα (κυρίως με το έργο **«Ο Καπετάν Γκρης»**), στους ιδιωματοισμούς των τραγουδιών και ιδιαίτερα στη μίμηση του Σιορ Διονύσιου, ενώ του αποδίδεται και η πατρότητα της κωμωδίας **«Το χρυσοχοείο»**. Τα παραπάνω στοιχεία επιβεβαιώνουν τη μαθητεία του Μπέκου στον Μίμαρο, ο οποίος Μίμαρος θεωρείται σπουδαίος μίμος και δημιουργός του **«Καπετάν Γκρη»**, του **Σιορ Διονύσιου** και καινούριων κωμωδιών, που βασίζονταν κυρίως στο ευφυολόγημα και τη **θεατρική φάρσα**

(και πολύ λιγότερο στην παρέλαση των τύπων, όπως γινόταν με τις αντίστοιχες οθωμανικές κωμωδίες). Ίσως για τον ίδιο λόγο, δηλαδή ίσως λόγω της παραπάνω μαθητείας στον Μίμαρο, ο Μπίρης θεωρεί ότι ο Μπέκος **«στο θιάσό του δεν έβγαλε τον Μπαρμπαγιώργο»**, καθώς ο Μίμαρος δεν είχε επενδύσει ιδιαίτερα στον τύπο του Μπαρμπαγιώργου, όπως έκανε π.χ. με τους επτανήσιους τύπους ή όπως επένδυσε στον τύπο του ορεσίβιου τσέλιγκα ο **Γιάννης Ρούλιας**, ο οποίος και τον επέβαλε ως βασικό πρωταγωνιστή στον μπερντέ του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών.

Ο γιος του Παναγιώτη Μαθιόπουλου, ο **Δημήτρης Μαθιόπουλος**, ακολούθησε και αυτός την τέχνη του πατέρα του. Ο Δημήτρης Μπέκος, μάλιστα, αναφέρεται και στα **«Απομνημονεύματα»** του Σωτήρη Σπαθάρη, ο οποίος εγκωμιάζει τον Μπέκο ως **«άριστο παίχτη και τραγουδιστή»**.

Θ.Α.

Κώστας

ή Κώστας Παλαιοθόδωρος (1916-2001)

Καραγκιοζοπαίχτης της Πάτρας, στον οποίο αποδίδονται τα δύο ανολοκλήρωτα εργαλεία, μπούστα του δεύτερου τεύχους, σύμφωνα με τη μαρτυρία ενός σύγχρονου καραγκιοζοπαίχτη εκ Πατρών. Ο Κώστας καταγόταν από την Ροβιάτα Ηλείας. Μαθήτευσε, κατά κύριο λόγο, στον Γιώργο Σπανό, τον Μανωλόπουλο και τον

Βασίλαρο. Η καλλιτεχνική του δραστηριότητα εντοπίζεται κυρίως στην δυτική Πελοπόννησο και στην Αιτωλοακαρνανία. Σύμφωνα και με τις προσωπικές του αφηγήσεις, «ο Καραγκιόζης είναι ένας φτωχός άνθρωπος, πολύ φτωχός. Όπως έχουμε και τώρα. Δεν έχουμε πολλούς φτωχούς τώρα; (...) Ωραίο πράμα είναι να παίζεις Καραγκιόζη. Και το χειροκρότημα του κόσμου σου δίνει έναν αέρα. Αλλά όταν είσαι στενοχωρημένος- μια φορά και δυο μόνο;- μαύρα είναι όλα, κρύα παίζεις όπως και να το κάμεις. Αυτό βγαίνει στον κόσμο. Το λέει το κοινό: “Απόψε” λέει “δεν είχε όρεξη να παίζει”» (απόσπασμα από το βιβλίο του Άρη Μηλιώνη: «Σκιές στο φως των κεριών», εκδ. Περί Τεχνών, Πάτρα 2001). Γιος και μαθητής του Κώσταρου είναι ο γνωστός καραγκιοζοπαίχτης **Τάκης Παλαιοθόδωρος**.

Από την εκδήλωση για τον Κώστα Παλαιοθόδωρο, όπου ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών τού απένειμε την τιμητική διάκριση του ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΜΕΛΟΥΣ (Λαϊκό Θέατρο Πάτρας, 1990)

Πατρίκιος

**Παλιός «φημισμένος»
πατρινός
καραγκιοζοπαίχτης,
το όνομα του οποίου
θα αποκαλυφθεί στο
επόμενο τεύχος.**

Πατραϊκός

Φωτιά στην Παναγία των Παρισίων

Η Παναγία των Παρισίων, γνωστή και ως **Νοτρ Νταμ ντε Παρί** ή απλούστερα **Νοτρ Νταμ**, είναι ο μητροπολιτικός Ρωμαιοκαθολικός ναός της πόλης του Παρισιού και αποτελεί ένα από τα πλέον θαυμαστά αρχιτεκτονικά μνημεία του λεγόμενου οξυκόρυφου ή γοθικού ρυθμού. Βρίσκεται στη νησίδα *ιλ ντε λα Σιτέ* του ποταμού Σηκουάνα, στο κέντρο της γαλλικής πρωτεύουσας.

Η κατασκευή του άρχισε το **1163** και τον θεμέλιο λίθο έθεσε ο **Πάπας Αλέξανδρος Γ΄** και ο **Βασιλεύς Λουδοβίκος Ζ΄** της Γαλλίας. Ο Ναός αποπερατώθηκε περί τα μέσα του **13ου αιώνα**. Το **1699**, υπέστη ακρωτηριάσεις, με το δικαιολογητικό της επισκευής του. Τα πλέον άξια ιδιαίτερης προσοχής σημεία, που προκαλούν το θαυμασμό της αρχιτεκτονικής του ναού, είναι η υπέροχη πύλη με τον υπεράνω αυτής τεράστιο ρόδακα και τις δύο εκατέρωθεν αυτής πύλες, τα περίφημα γλυπτά, **τα δύο κωδωνοστάσια ύψους 68 μ.**, καθώς και ο εσωτερικός διάκοσμος με τα έξοχης υαλογραφικής τέχνης (**βιτρώ**) παράθυρα.

Πριν από την εμφάνιση του Χριστιανισμού στην Γαλλία, στην θέση που είναι σήμερα η Παναγία των Παρισίων, υπήρχε Ρωμαϊκός ναός αφιερωμένος στον Δία και πριν την Παναγία των Παρισίων θεμελιώθηκαν 4 χριστιανικοί ναοί, πάνω στα θεμέλια του αρχαίου ναού, που ήταν αφιερωμένος στον Δία.

Στις 2 Δεκεμβρίου 1804, στο Ναό αυτό στέφθηκε Αυτοκράτορας ο **Ναπολέων Α΄ Βοναπάρτης**.

Με κέντρο δράσης το ναό αυτό, συνέγραψε ο **Βικτόρ Ουγκώ** το γνωστό, κλασσικό πλέον μυθιστόρημα, με τον τίτλο: «Η Παναγία των Παρισίων».

Τα τελευταία χρόνια, ο ναός είχε πολλά προβλήματα συντήρησης και καθώς η κρατική επιχορήγηση δεν ήταν επαρκής, έκανε έρανο σε ιδιώτες, ώστε να μπορέσει να καλύψει τα έξοδα.

Στις **15 Απριλίου 2019**, κατά τη διάρκεια αποκατάστασης του ναού, **ξέσπασε πυρκαγιά**, η οποία οδήγησε σε **κατάρρευση της οροφής και του κεντρικού οβελού της εκκλησίας**.

Στην ανοικοδόμηση του ιστορικού καθεδρικού ναού και συμβόλου του Παρισιού έχει πέσει όλο το βάρος των γαλλικών αρχών, μία ημέρα μετά την καταστροφική πυρκαγιά που συντάρaxε τον πλανήτη.

Η κινητοποίηση για την αποκατάσταση των ζημιών στην Παναγία των Παρισίων είναι συγκινητική και τεράστια, με τις δωρεές μέχρι στιγμής να ξεπερνούν ήδη το 1 δις ευρώ, ενώ πολλές χώρες προσφέρθηκαν να στείλουν βοήθεια ειδικών.

Την ίδια ώρα, αυτό που απασχολεί επίσης ιδιαίτερα είναι το πόσος χρόνος θα χρειαστεί, για να αποκατασταθούν οι ζημιές και να ξαναβρεί αυτό το αρχιτεκτονικό στολίδι την αίγλη που χάθηκε στις φλόγες τη νύχτα της 15ης Απριλίου, με τους ειδικούς να μην μπορούν προς το παρόν να προσδιορίσουν το ακριβές διάστημα.

Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της Γαλλικής κυβέρνησης για την πολιτιστική κληρονομιά, θα χρειαστούν **«το ελάχιστο δέκα με είκοσι χρόνια»**, ξεκινώντας από την εκτίμηση των ζημιών μέχρι την πρόσκληση για υποβολή προσφορών. Για τις προκαταρκτικές εργασίες, όπως το καθάρισμα και το στέγνωμα του κτιρίου, θα χρειαστεί επίσης χρόνος.

«Χρόνος αποκατάστασης μεταξύ δέκα και δεκαπέντε ετών φαίνεται το πιο λογικό για εμένα», δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου, ένας από τους δύο προέδρους της Ομάδας Εταιρειών Αποκατάστασης Ιστορικών Μνημείων (GMH).

Από την πλευρά του, ο Ερικ Φίσερ, επικεφαλής του ιδρύματος που αναλαμβάνει την αποκατάσταση του 1.000 χρόνων καθεδρικού ναού του Στρασβούργου, εκτίμησε, μιλώντας στο Γαλλικό Πρακτορείο, πως η αποκατάσταση θα πάρει «δεκαετίες».

«Η ζημιά είναι σημαντική, αλλά είμαστε τυχεροί στην Γαλλία, γιατί έχουμε ακόμη ένα δίκτυο εξαιρετικών εταιρειών αποκατάστασης πολιτιστικής κληρονομιάς, είτε πρόκειται για μικρούς τεχνίτες, είτε για μεγαλύτερες ομάδες», δήλωσε.

Ο Φίσερ τόνισε ότι η ικανότητα να ανοικοδομήσουμε τον κολοσσιαίο καθεδρικό ναό με τρόπο που σέβεται την αρχική του μορφή και χαρακτήρα θα εξαρτηθεί από τα σχέδια, τα διαγράμματα και άλλα υλικά, που είναι διαθέσιμα στους αρχιτέκτονες. Θα χρειαζόταν «ένα μέγιστο ιστορικό δεδομένων ή πιο πρόσφατα δεδομένα που συλλέχθηκαν με σύγχρονη τεχνολογία, όπως 3D σαρώσεις, που χρησιμοποιούνται στην αποκατάσταση του καθεδρικού ναού του Στρασβούργου», είπε.

Ο **Τζακ Λανγκ**, ο οποίος υπηρέτησε ως υπουργός Πολιτισμού υπό την προεδρία του **Φρανσουά Μιτεράν**, ζήτησε πολύ ταχύτερη ανάκαμψη. **«Από χθες ακούω ότι θα διαρκέσει μια δεκαετία, αυτό είναι ένα αστείο»**, δήλωσε ο Λανγκ στο AFP.

Επισημαίνοντας τις ανακαινίσεις στο Στρασβούργο, είπε πως **«πρέπει να κάνουμε το ίδιο πράγμα εδώ, όχι σε 10-15 χρόνια, αλλά σε τρία χρόνια»**.

Από την πλευρά του, ο **εφημέριος της Notre-Dame** προσπάθησε επίσης να στείλει ελπιδοφόρο σημείωμα: **«Ελπίζω ότι θα δω ξανά αυτό τον καθεδρικό ναό στη ζωή μου και ότι θα γιορτάσω μια μαζική εκδήλωση, είμαι 67 ετών τώρα και αν όλα πάνε καλά, ακόμα κι αν διαρκέσει 10 χρόνια, θα είμαι 77»**.

Από in.gr

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Μάης 2019 Μήνας εκλογών

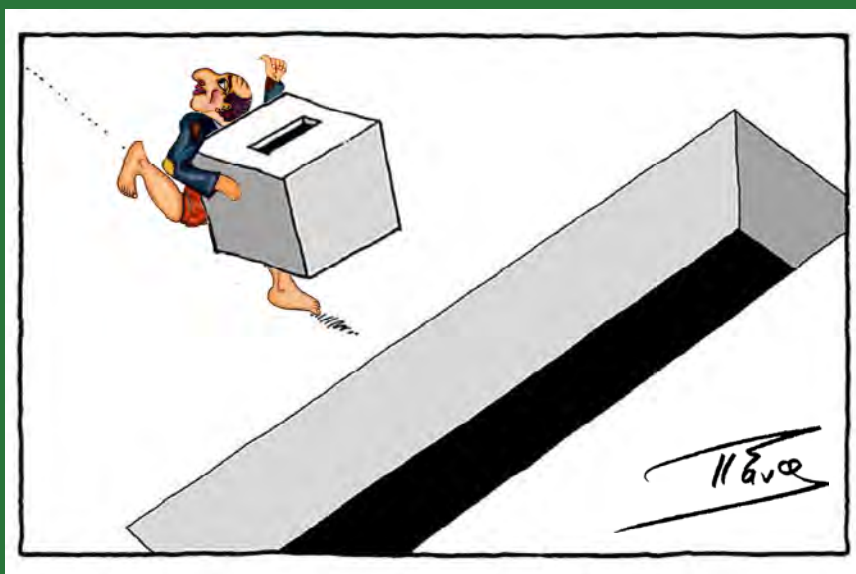
Τώρα που δεν υπάρχουν
(ισχυρά) κόμματα να σκίσουν
τα μνημόνια, τώρα που

«πέθανε» το κίνημα του
«δεν πληρώνω», τώρα που
αποκρύβονται συνταξιούχοι
από τον κατάλογο του ΕΦΚΑ,
για να δείξει το ταμείο ότι
έχει πλεονάσματα, τώρα που
βρέθηκαν τα χρήματα και οι
μελέτες για τα έργα που δεν

έγιναν και πνίξαν την Μάνδρα, τώρα που αποθρασύνονται οι φταίχτες για το ολοκαύτωμα
στο Μάτι και ζητάνε και τα ρέστα, ας ευχηθούμε να διεξαχθούν οι εκλογές σε ένα ήπιο
Δημοκρατικό κλίμα και οι πολίτες να ψηφίσουν με το μυαλό (και όχι με τα αυτιά) εκείνους
που δεν τάζουν σε όλους ότι θα τα λύσουν όλα.

Πλουραλισμός κομμάτων! Πλουραλισμός υποψηφίων! Σταυρώστε τους σωστούς!
Μακριά από λαϊκισμό και λαϊκιστές. Μακριά από ναζιστικά κόμματα και αντιδημοκρατικούς
συνδυασμούς. Για να έχουμε πάντα την ελευθερία να μπορούμε να ξαναψηφίζουμε!

Η.Κ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

48 Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2019

Η άποψη

Ιστορική απόφαση

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ, η Βουλή θα κληθεί, έπειτα από μια εξαντλητική συζήτηση, να αποφασίσει για τη Συμφωνία των Πρεσβών. Όποια γνώμη και αν έχει κανείς γι' αυτήν, η στιγμή της απόφασης είναι μια ιστορική στιγμή για την εθνική αντιπροσωπεία. Ζήτημα είναι αν υπάρχει παρόμοια στη μεταπολιτευτική Ιστορία, αφαιρεμένων βεβαίως εκείνων που συνδέονται με αποφάσεις για την αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ των Πρεσβών έρχεται να κλείσει μια εκκενρωμένη ανάμνηση στην Ελλάδα και την ΠΓΔΜ, που κράτησε εικοσι επτά χρόνια. Μια εκκενρωμένη, την παράταξη της οποίας προκάλεσε ο εθνικισμός και ο αλτρουισμός και από τις δύο πλευρές, είτε ανοικτός είτε συγκαλυμμένος. Μια εκκενρωμένη που δολιχεύει τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και των δύο λαών. Που καλλιέργησε τον φανατισμό και στις δύο πλευρές, κάτι που δεν εξηγείται με τη λογική.

Καλή ψήφο!

Ενόψει των
επερχόμενων εκλογικών
αναμετρήσεων, ας
ανατρέξουμε σε μια
γελοιογραφία της
«Εφημερίδας των
Συντακτών», στις αρχές
του έτους, η οποία είναι
εμπνευσμένη από τα
σκηνικά του νεοελληνικού
Θεάτρου Σκιών. Το νόημά
της είναι ανοιχτό σε

πολλές ερμηνείες. Ο καθένας βεβαίως θα επιλέξει τη δική του. Διαλέξτε και ψηφίστε,
λοιπόν, κατά συνείδηση και κατά βούληση! Ευχόμαστε σε όλους: Καλή ψήφο!

Μανωλάκης ο Βαρλευτής

«Κριτήριο Εκλογών του Καραγκιόζη»

Για κοίτα, ρε παιδάκι μου, μετά από τόσα χρόνια θα ψηφίσουμε και πάλι.

Γι' αυτό, έβαλα το νεροκολόκυθό μου να σκεφτεί με τι κριτήρια θα ψηφίσω Δήμαρχο!

1. Θα ψηφίσω αυτόν που θα δημιουργήσει ομορφότερη, ασφαλέστερη και πιο χαρούμενη πόλη για τα παιδιά μας.

2. Αυτόν που θα αγαπήσει και θα φροντίσει όλους τους ηλικιωμένους, σαν να είναι δικοί του γονείς.

3. Αυτόν που τα σχολεία της πόλης του, θα τα προσέχει σαν το σπίτι του.

4. Αυτόν που θα εκτιμά τη νοημοσύνη μας και δεν θα μας θεωρεί πελάτες.

5. Αυτόν που θα σκέφτεται τους αδύνατους συνανθρώπους μας, ακόμα και στον ύπνο του.

6. Αυτόν που θα βάλει στις εκδηλώσεις του Δήμου, χειμώνα-καλοκαίρι, παραστάσεις Θεάτρου Σκιών με την αφεντομουτσουνάρα μου.

7. Αυτόν που θα ανοίξει μόνιμο Θέατρο Σκιών στην πόλη του.

Αυτόν που θα καταλάβει ότι το όνομά μου και η παρουσία μου είναι θεματοφύλακας της ελληνικής μας παράδοσης.

9. Αυτόν που θα καταλάβει ότι το θέατρό μου είναι αντίδοτο στα δηλητήρια θεάματα που δίνουν στα παιδιά μας.

10. Και τέλος, αυτόν που ξεφορτώνει κάθε πρωί ένα φορτηγό καρβέλια, απόξω από την παράγκα

μου!

Μέχρι την κάλπη, γεια σας και χαρά σας!!!

Ο Καραγκιόζης...

Του Κωνσταντίνου Λημνιεράκη

Κάθε εικόνα ίσον χίλιες λέξεις...

Θ.Κ.

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Το 8ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη στην **Νέα Ιωνία**, εφέτος, θα είναι αφιερωμένο στον αείμνηστο καραγκιοζοπαίκτη **ΓΙΑΝΝΟ ΜΠΑΛΟΥΡΔΟ**.

Θα διεξαχθεί από την 18η έως και την 23η Ιουνίου 2019 και

χώρος των εκδηλώσεων θα είναι το γηπεδάκι δίπλα στο Ναό του Αγίου Γεωργίου, στη συμβολή των οδών Πατριάρχου Ιωακείμ και Χρυσοστόμου Σμύρνης, πλησίον ΗΣΑΠ Νέας Ιωνίας, σε συνεργασία με τον ΔΗΜΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ και τον Ο.Π.Α.Ν..

Όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν με παράστασή τους, να δηλώσουν τη συμμετοχή τους, **έως και την Κυριακή 12 Μαΐου**, στον Γεν. Γραμματέα **Δημήτρη (Τάκη) Κωστιδάκη**.

Τηλ. επικοινωνίας: 6942013881 / e-mail: takis.kostidakis@gmail.com

με κοινοποίηση στο Π.Σ.Θ.Σ. / e-mail: somateiokaragkiozh@gmail.com

Ο Τάκης

Κωστιδάκης θα παρέχει στους ενδιαφερόμενους κάθε σχετική με το Φεστιβάλ πληροφορία και διευκρίνιση.

Η επιλογή των συμμετεχόντων θα γίνει από το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματίου μας.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

Όσοι επιλεγούν, οφείλουν να διαθέτουν:

1. Σκηνή, τουλάχιστον τριών (3) μέτρων.
2. Τις απαραίτητες φιγούρες-σκηνικά και παρελκόμενα.
 - Οι παραστάσεις θα επενδυθούν μουσικά από ζωντανή ορχήστρα.
 - Μικροφωνική εγκατάσταση διατίθεται από το Δήμο Νέας Ιωνίας.

